

РЕШЕНИЕ

№ 793

гр. Бургас, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, V СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Частно наказателно дело № 20222120202265 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр.чл.72 ал.4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по жалба от В. Я. Я. с ЕГН ***** чрез мл.адв.ЯНК. В. Р. САК и съдебен адрес гр.С., ул.... адвокатско дружество „М. М. и с.“ против Заповед за полицейско задържане на лице рег.№2513з-133/10.06.2022г на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР издадена от инспектор в сектор „ПСМПСОСК“ отдел „КП“ при ОДМВР-Бургас С. Т. Ж. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, немотивирана и постановена при противоречие с материалния и процесуалния закони и прави искане да бъде отменена. В съдебно заседание не се явява жалбоподателят и упълномощеният му процесуален представител.

Ответникът–инспектор С. Т. Ж. от ОДМВР-Бургас, редовно уведомен, се явява лично. Предлага на съда писмени доказателства, като моли да не бъде уважавана жалбата.

Бургаският районен съд, намира, че жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, в срока по чл.149 ал.1 от АПК. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл.168 ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Видно от представеното пред съда удостоверение с рег.№251р-23813/30.06.2022г издадено от началника сектор „Човешки ресурси“ в ОДМВР-Бургас, оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл.53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР компетентност съгласно представената длъжностна характеристика.

Спазена е предвидената в закона форма (видно от самата Заповед), така както предвижда нормата на чл.74 ал.1 от ЗМВР—издадена е писмена заповед за задържане, връчена е на адресата. В жалбата се твърди, че е заповедта е нищожна поради липса на адресат, като се сочи, че в нея авторът е посочил лице с трите имена и ЕГН на жалбоподателя, но с различен адрес и номер на личната му карта. За тези твърдения, обаче няма посочени доказателства. Заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл.74 ал.2 от ЗМВР, а именно:

Вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, като и данните индивидуализиращи задържаното лице –трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл.63 ал.3 и ал.4 и чл.64 от ЗМВР и му е предоставено копие от същата, задържаното лице е подписало заповедта.

Заповедта е издадена на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, като е посочено, че лицето се задържа на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР вр. чл.195 ал.1 т.4 от НК за това, че имало данни, че (жалбоподателят) е съпричастен към извършено престъпление—регистриране на автомобили с променени идентификационни номера, поставени от завода производител, като използва затова съставен или преправен неистински официален документ на лек автомобил марка „Тойота“ модел „РАВ 4“ с рег.№... сив на цвят и лек автомобил марка „Лексус“ модел „RX450“ бял на цвят с рег.№.... По случая било образувано ДП №148/10.06.2022г по описа на РУ-К. при ОДМВР-Бургас за престъпление по чл.308 ал.1 от НК.

Нормата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи определени от закона, а именно, за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането под стража на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да върши престъпление или да се укрие.

Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположение, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване.

Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителна административна мярка „задържана де срок от 24 часа“ е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не наличието на доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление или да е съпричастен към него, да бъде установено преди извършване на задържането. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейски орган при условията на оперативна самостоятелност. За

прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката, без дори да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко задължително е престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършило това деяние виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл.72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателят със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване. Отразяването на номера на разпоредбата на Наказателния кодекс не съставлява изпълнение на задължението на полицейския орган да опише фактическите обстоятелства обуславящи задържането.

Следва да се има предвид, че изискването за мотивиране на административния акт предполага в него да се съдържат достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположение, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. В този смисъл следва да се има предвид решение от 24.06.2014 г на ЕСПЧ по жалби №50027/08, и №50781/096-П. и П. срещу България, в което е прието, че „за да е налице обосновано подозрение следва да има факти и информация, които биха убедили един обективен наблюдател, че въпросното лице може да е извършило престъплението“. Освен това посоченото подозрение трябва да отнася до конкретно престъпление. Изхождайки от изискването „подозрението да се базира на разумни основания, като съществена част от защитата срещу произволен арест и задържане“, ЕСПЧ приема, че при липсата на конкретна фактическа обстановка на необходимостта от задържането, същото се явява несъвместимо с принципа и е налице произвол.

С определението си съдът е указал на ответника, че в негова доказателствена тежест е да се установи съществуването на фактически основания посочени в обжалвания акт и дали са изпълнени законовите изисквания при издаването му. В изпълнение на това указание в съда са постъпили заверени копия от: становище от ответника, копие от обжалваната заповед за задържане, талон за медицински преглед за установяване на здравния статус на задържаното лице по чл.68 ЗМВР, заповед за конвоиране на лице, декларация от задържаното лице, декларация за правна помощ и докладна записка и план относно провеждане на СПО.

От докладната записка изготвена от ответника Ж. адресирана до началника на сектор „ПСМСОСК“ при ОДМВР-Бургас явства, че при получена оперативна информация , че лицата В. Я. Я. с ЕГН ***** от гр.К., ул.... и съпругата му К. Г. Я. с ЕГН ***** от гр.К. и същия адрес са били съпричастни в извършване на престъпления свързани с промяна на идентификационните номера поставени от завода производител на

МПС, както и за регистрацията на такива и че същите притежавали различни неистински свидетелства за регистрация и бланки за изготвянето им. Проведена била СПО съгласно План с рег.№251р-2742/10.06.2022г по описа на ОДМВР-Бургас утвърден от началника на отдел „КП“ при ОДМВР-Бургас комисар К. К. съвместно със служители от отдел КП при ОДМВР-Бургас и служители от РУ-К. при ОДМВР-Бургас.

В хода на тази СПО били извършени процесуално–следствени действия – претърсване и изземване в условията на неотложност, при които били иззети документи за гражданска отговорност на л.а. марка „Лекус“ модел „РХ450“ бял на цвят с рег.№... собственост на К. Г. Я. като за същите били налице оперативни данни, че били с променени идентификационни номера, поставени от завода производител и регистрирани в сектор ПП –Бургас, посредством неистински или/и подправени документи както и сумата от 498 000 лева. По случая било образувано ДП 0148/10.06.2022г за престъпление по чл.308 ал.1 от НК.

В хода на проведената СПО на обслужваната от ОДМВР-Бургас територия бил установен и задържан за срок от 24 часа на адреса в гр.К., ул.... жалбоподателят В. Я. Я. с ЕГН *****.

В 09,00 часа на 10.06.2022г на жалбоподателя Я. била предявена обжалваната Заповед по реда на чл.71 ал.1 т.1 от ЗМВР и бил задържан за 24 часа. Освободен бил в 17,40 часа на 10.06.2022г.

Съгласно чл.142 ал.1 от АПК –съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Това съответствие е неразривно свързано с установяването на фактически основания за издаването на акта. Към момента на издаването на оспорената заповед за задържане, по мнение на Съда в представените писмени доказателства относно наличието на данни, явства, че Я. е евентуален извършител на престъпление, каквото твърдения има в мотивите за издаване на оспорената заповед има, като и доказателства за неговата евентуална съпричастност към престъпление по чл.308 ал.1 НК.

При посочените доказателства, заповедта се явява издадена при наличие на фактическо основание, което от своя страна не съставлява нарушение на материалния закон. Само неизпълнението на чл.170 ал.1 от АПК, съгласно който административният орган трябва да установи съществуването на фактически основания, посочени в акта и изпълнението на законовите изисквания при издаването му води до неговата незаконосъобразност. В този смисъл Решение №1164/02.03.2015 г по адм.д.№6741/2014 г на ВАС.

Като всяка ПАМ –задържането за срок от 24 часа по чл.72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Мярката по чл.72 ЗМВР, в зависимост от конкретния случай, би могла да има превантивен или преустановителен характер. В случая от събраните в хода на съдебното следствие доказателства явства, че извършените действия са били с цел документите да не бъдат унищожени.

От доказателствата изискани служебно и от хронологията на обстоятелствата извлечени от тях може да се направи извод, че упражненото от полицейския орган правомощие сочи на използване на нормативно регламентирана възможност за налагане на административна принуда за цел, еднаква със законово установената. Целта на чл.72 ал.1 т.1 ЗМВР е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността на лицето, което има вероятност да е извършило престъпление, да укрие доказателства и спрямо него да не може да бъде извършено наказателно преследване.

Това означава, че в конкретния случай оправдано и при правилно приложение на материално правните предпоставки на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР е приложена процесната ПАМ.

Административният орган не е нарушил принципа на съразмерност по чл.6 ал.2 от АПК, тъй като не е засегнал права и законни интереси на граждани в по-голяма степен от най-необходимото от гледна точка на целта, за което се издава акта. В случая заповедта не превишава целта на закона поради обстоятелството, че принудата и нейното реализиране е обусловено от необходимостта лицето да бъде задържано.

Посочените основания в жалбата за две правни квалификации като всяка от тях е различна от описаното словом престъпление не оказва съществено значение на законосъобразността на оспорената Заповед. Констатирано е посочване на фактически основания, налични са мотиви извършени са били процесуално-следствени действия. Твърденията в жалбата, че жалбоподателят не бил разпитан в никакво качество не води до порочност на Заповедта.

Всичко това кара настоящият състав да приеме, че процесната ПАМ не е наложена в нарушение на закона, а при съответствие с целта му и при доказана необходимост от задържането на лицето и следва да бъде потвърдена.

С оглед горното настоящият състав намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба не следва да бъде уважавана.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Бургаският районен съд , V наказателен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖЖДАВА Заповед за полицейско задържане на лице рег.№25133-133/10.06.2022г на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР издадена от инспектор в сектор „ПСМПСОСК“ отдел „КП“ при ОДМВР-Бургас С. Т. Ж., с която на основание чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР е заповядано задържането на В. Я. Я. с ЕГН ***** от гр.К..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен

съд –Бургас в 14 дневен срок от съобщаването му.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____